

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความเชื่อเกี่ยวกับสุขภาพและแบบแผนพฤติกรรมการป้องกันสุขภาพของวัยรุ่น : ศึกษากรณีโรคเอดส์ มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ อยู่ 2 ประการคือ ประการแรก เพื่อการศึกษาแบบแผนความเชื่อเกี่ยวกับสุขภาพและแบบแผนพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ และประการที่สองเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบจำลองความเชื่อเกี่ยวกับสุขภาพกับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของวัยรุ่น

ในการศึกษาคั้งนี้ได้สุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาจำนวน 320 คน มีการเก็บและรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามซึ่งพอจะสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15-26 ปี กลุ่มอายุ 18 ปี มีจำนวนมากที่สุดและ 26 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด การกระจายของกลุ่มตัวอย่างตามระดับชั้นปีที่ศึกษา ส่วนใหญ่จะใกล้เคียงกัน ยกเว้นชั้นปีที่ 2 ที่มีจำนวนมากที่สุด ส่วนโปรแกรมที่ศึกษาได้แบ่งออกเป็น 3 โปรแกรม โปรแกรมที่มีจำนวนมากที่สุด คือ เทคนิคขนาดใหญ่ รองลงมาคือ ประมงคิดสุสานนท์ และเกษตรกรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะจบมาจากโรงเรียนสหศึกษา และนับถือศาสนาพุทธมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ระหว่าง 300-3504 บาท โดยเฉลี่ยจะมีรายได้ประมาณเดือนละ 1044.195 บาท บิดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพ เกษตรกรรมเช่นเดียวกับมารดาที่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรมมากที่สุด การกระจายรายได้ของบิดาอยู่ระหว่างเดือนละ 750-30,000 บาท โดยเฉลี่ยจะมีรายได้ประมาณเดือนละ 5209.540 บาท ส่วนมารดาจะมี

การกระจายรายได้ตั้งแต่ 500-30,000 บาท โดยเฉลี่ยมีรายได้ประมาณเดือนละ 3,833.577 บาท ระดับการศึกษาของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่จะจบการศึกษาสูงสุดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บิดาที่จบสูงกว่าปริญญาตรีมีเพียง 2 คนเท่านั้น ส่วนมารดาส่วนใหญ่ก็จะจบการศึกษาสูงสุดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด เช่นเดียวกับ บิดา มารดาที่จบปริญญาตรี มีเพียง 16 คน จากการศึกษา พบว่า บิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะอยู่ด้วยกันและในปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างก็อาศัยอยู่กับบิดา มารดามากที่สุด และส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตเมือง

2. แบบแผนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 320 คน เป็นวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่าครึ่ง คือ มีถึงร้อยละ 51.2 และวัยรุ่นที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ 48.8

ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้จึงได้แบ่งแบบแผนพฤติกรรมทางเพศออกเป็น 2 ลักษณะคือ

2.1 แบบแผนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่ไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศ

2.2 แบบแผนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศ

2.1 แบบแผนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่ไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศประกอบด้วย

2.1.1 การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จากการศึกษา พบว่า วัยรุ่นกลุ่มนี้จะมีแบบแผนพฤติกรรมทางเพศ โดยการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ มีเพียงร้อยละ 7.05 เท่านั้น ที่ไม่เคยมีพฤติกรรมทางเพศแบบดังกล่าว

2.1.2 อัตราการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง วัยรุ่นที่มีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง พบว่า ส่วนใหญ่จะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองมากกว่าเดือนละ 4 ครั้ง รองลงมาคือ เดือนละ 4 ครั้ง

2.1.3 เหตุผลที่ไม่ไปเที่ยวหญิงบริการ วัยรุ่นที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ไม่ไปเที่ยวหญิงบริการ เพราะกลัวติดเชื้อโรคจากการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด กล่าวคือ กลัวติดเชื้อเอดส์ และกลัวติดเชื้อมโรค อย่างไรก็ตามจะมีข้อสังเกตอยู่อย่างหนึ่งคือ มีวัยรุ่นบางคนให้เหตุผลว่าเป็นเพราะไม่มีเงิน ดังนั้น ถ้าวัยรุ่นกลุ่มนี้มีปัจจัยดังกล่าวพร้อมโอกาสที่เขาจะไป

เที่ยวหญิงบริการก็คงจะสูงตาม และโอกาสที่เขาจะติดเชื้อเอดส์ก็จะสูงตามไปด้วย

2.1.4 วิธีลดความใคร่ของวัยรุ่นที่ไม่เคยไปเที่ยวหญิงบริการ จากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์จะมีวิธีลดความใคร่ 4 วิธีด้วยกันคือ เล่นกีฬา สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เล่นการพนันหรือไปเที่ยว และทำงานอดิเรกหรืออ่านหนังสือ แต่วิธีที่วัยรุ่นใช้มากที่สุด คือ การเล่นกีฬา

2.2 แบบแผนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์ทางเพศ ประกอบด้วย

2.2.1 จำนวนครั้งของการมีเพศสัมพันธ์ทางเพศในรอบ 1 ปี พบว่า วัยรุ่นที่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศ ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ทางเพศประมาณ 1-5 ครั้งต่อปี ส่วนวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์ทางเพศมากกว่า 30 ครั้งต่อปี มีเพียงร้อยละ 6.71

2.2.2 การมีเพศสัมพันธ์กับคู่เพศสัมพันธ์

คู่เพศสัมพันธ์ที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ด้วยมากที่สุด คือ หญิงบริการ รองลงมาคือ เพื่อนหญิงที่รักสนุก

2.2.3 การมีเพศสัมพันธ์กับใครมากที่สุด

จากการศึกษา พบว่า บุคคลที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ด้วยมากที่สุด คือคู่อรัก รองลงมาคือ หญิงบริการ เพื่อนหญิงที่รักสนุก และตุ๊ดหรือชายบริการตามลำดับ

2.2.4 การใช้ถุงยางอนามัย วัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ทั้ง 164 คน วัยรุ่นใช้ถุงยางอนามัยในการร่วมเพศมากกว่าครึ่ง อย่างไรก็ตาม อีกเกือบครึ่งหนึ่งไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยในการร่วมเพศ ดังนั้นวัยรุ่นกลุ่มดังกล่าวมีโอกาสที่จะติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์จากบุคคลที่ตนมีเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะโรคเอดส์ได้ง่ายกว่า วัยรุ่นที่ใช้ถุงยางอนามัย

2.2.5 แบบแผนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จากการศึกษา พบว่า วัยรุ่นกลุ่มดังกล่าวจะมีแบบแผนพฤติกรรมทางเพศ โดยการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองมากที่สุด รองลงมา คือ มีพฤติกรรมทางเพศแบบช่องคลอด

2.2.6 การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พบว่า เคยสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง มีเพียงร้อยละ 4.3 เท่านั้นที่ไม่เคยสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

2.2.7 อัตราการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง วัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จะมีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองมากกว่าเดือนละ 4 ครั้ง

2.2.8 อัตราการไปเที่ยวหญิงบริการในรอบ 1 ปี จากการศึกษา พบว่าวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะไปเที่ยวบริการประมาณ 2-3 ครั้งต่อปี ส่วนที่เหลือจะไปเที่ยวมากกว่า 2-3 ครั้งต่อปี วัยรุ่นกลุ่มนี้จึงมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีได้ เพราะว่า การไปเที่ยวเพียงครั้งเดียวก็มีโอกาสติดเชื้อได้ ถ้าหากไม่มีการป้องกันโดยใช้ถุงยางอนามัย

2.2.9 เหตุผลที่ไม่ไปเที่ยวหญิงบริการ จากการศึกษา พบว่า วัยรุ่นกลุ่มนี้ไม่ไปเที่ยวหญิงบริการเพราะกลัวติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์มากที่สุด โดยเฉพาะกลัวติดเชื้อเอชไอวี อย่างไรก็ตามจะสังเกตได้ว่า วัยรุ่นบางคนก็ให้เหตุผลว่า เพราะไม่มีเงิน ดังนั้น ถ้าวัยรุ่นกลุ่มนี้มีเงิน โอกาสที่เขาจะไปเที่ยวก็คงจะสูงขึ้น

2.10 วิธีลดความใคร่ของวัยรุ่นจากการไม่ได้ไปเที่ยวหญิงบริการ วิธีลดความใคร่ของวัยรุ่นกลุ่มนี้จะมี 6 วิธีด้วยกันคือ เล่นกีฬา สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงที่รักสนุกมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรัก มีเพศสัมพันธ์กับตุ๊ดหรือชายบริการ และการเล่นการพนันหรือไปเที่ยว แต่วิธีที่วัยรุ่นใช้มากที่สุด คือ การเล่นกีฬา และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

2.11 ลักษณะของการไปเที่ยวหญิงบริการ ลักษณะของการไปเที่ยวหญิงบริการ พบว่า วัยรุ่นจะไปเป็นกลุ่มโดยมีลักษณะที่เพื่อนมักจะชวนไป ลักษณะของการไปคนเดียวจะมีน้อยมาก

2.12 สถานที่ในการไปเที่ยวหญิงบริการส่วนใหญ่ พบว่าวัยรุ่นมักจะเปลี่ยนสถานที่ไปเรื่อย ๆ

2.13 เหตุผลของการเปลี่ยนสถานที่ พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่เปลี่ยนสถานที่ เพราะว่าต้องการเปลี่ยนรสชาติหรือหาของใหม่ รองลงมาคือ แล้วแต่เพื่อนชวน

2.14 เหตุผลที่ไม่เปลี่ยนสถานที่ พบว่า ส่วนใหญ่มีขาประจำ รองลงมาคือ เป็นแหล่งที่ดีที่สุด หรือปลอดภัยเชื่อมั่นใจว่าการเปลี่ยนสถานที่ ถ้าหากเกิดโรคสามารถตรวจสอบได้ว่าติดมาจากใคร

- 2.15 สถานที่ที่ไปที่หาหญิงบริการ พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะไปเที่ยวช้อปปิ้งที่มากที่สุดใน รongลงมาคือ ร้านอาหาร หรือภัตตาคาร หรือคาเฟ่
- 2.16 แบบแผนการใช้ถุงยางอนามัย จากการศึกษา พบว่า วัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะใช้ถุงยางอนามัยกับหญิงบริการมากที่สุด รongลงมาคือคู่อีก
- 2.17 วัตถุประสงค์ของการใช้ถุงยางอนามัย ส่วนใหญ่ พบว่า ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันกามโรค
- 2.18 อัตราการใช้ถุงยางอนามัยกับหญิงบริการ วัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย ถึงร้อยละ 39.62
- 2.19 การเป็นกามโรค วัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ประมาณ 5 คน มีโอกาสติดเชื้อกามโรค 1 คน โอกาสที่วัยรุ่นกลุ่มนี้จะติดเชื้อเอชส์จึงสูงตามไปด้วย
- 2.20 อัตราการเป็นกามโรค ส่วนใหญ่ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา วัยรุ่นเป็นกามโรคประมาณ 1 ครั้ง อย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่าวัยรุ่นเป็นกามโรคมากเท่าใด โอกาสที่เขาจะติดเชื้อเอชส์ก็เพิ่มมากขึ้นเท่านั้น
- 2.21 ชนิดของกามโรคที่เป็น วัยรุ่นส่วนใหญ่จะเป็นโรคหนองในมากที่สุด
- 2.22 การร่วมเพศทางปาก โดยเฉลี่ยวัยรุ่น 5 คน ใช้ปากในการร่วมเพศกับหญิงบริการประมาณ 1 คน เหตุผลที่ไม่ใช้ปากในการร่วมเพศ ส่วนใหญ่พบว่า ไม่ชอบ ไม่กล้า กลัว รังเกียจ และสกปรก ส่วนเหตุผลที่ร่วมเพศทางปาก ส่วนใหญ่เพราะว่า สนุกและมีรสชาติดี
- 2.23 อัตราการร่วมเพศทางปาก ส่วนใหญ่ พบว่า วัยรุ่นที่ใช้ปากในการร่วมเพศ จะมีอัตราการร่วมเพศทางปากนาน ๆ ครั้ง
- 2.24 การร่วมเพศทางทวารหนัก วัยรุ่นที่เคยร่วมเพศทางทวารหนักมีเพียงร้อยละ 4.3 เท่านั้น เหตุผลที่ไม่ร่วมเพศทางทวารหนัก ส่วนใหญ่ พบว่า ไม่ชอบ น่าขยะแขยง สกปรก น่าเกลียด และเป็นสิ่งที่ผิดปกติ และไม่มีความคิดที่จะทำอย่างนั้น ส่วนเหตุผลที่ร่วมเพศทางทวารหนัก ส่วนใหญ่ เพราะว่ายากลอง และเพราะฤทธิ์สุรา
- 2.25 อัตราความถี่ในการร่วมเพศทางทวารหนัก พบว่า ส่วนใหญ่จะร่วมเพศทางทวารหนักนาน ๆ ครั้ง

3. ความเชื่อเกี่ยวกับสุขภาพ ประกอบด้วย

3.1 การชี้แนะการกระทำ แบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ

3.1.1 การรับข่าวสารโรคเอดส์ จากการศึกษา พบว่า วัยรุ่นทุกคน เคยได้ยินเกี่ยวกับโรคเอดส์หมด

3.1.2 แหล่งข่าวสารที่เชื่อถือ จากการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่วัยรุ่น เชื่อถือแหล่งข่าวสารที่ได้จากสื่อมวลชนมากที่สุด รองลงมาคือ ครู และเพื่อน

3.2 การรับรู้ความเสี่ยงต่อโรคเอดส์ จากการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่วัยรุ่น มีการรับรู้ว่าคุณมีโอกาสเสี่ยงน้อยมาก ทั้งนี้เพราะว่า ส่วนใหญ่มีการเลือกผู้หญิงก่อนมีเพศสัมพันธ์ เพียวหญิงบริการน้อย มีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นที่ไม่ใช่หญิงบริการ และเลือกสถานที่ที่คิดว่าปลอดภัย ส่วนวัยรุ่นที่มีการรับรู้ว่าคุณไม่มีโอกาสเสี่ยงต่อโรคเอดส์ ซึ่งเป็นกลุ่มที่รองลงมาจากกลุ่มที่มีการรับรู้ว่าคุณมีโอกาสเสี่ยงน้อยมาก ส่วนใหญ่จะให้เหตุผลว่า รู้จักวิธีป้องกัน ใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ ไม่ร่วมเพศ แบบผิดปกติ ไม่เคยร่วมเพศกับหญิงบริการ และถ้าไปก็ใช้ถุงยางอนามัย

3.3 การรับรู้ความรุนแรงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงแบบแผนพฤติกรรมทางเพศ แบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ

3.3.1 การรับรู้ความรุนแรงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงแบบแผนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการและเพื่อนหญิงที่รักสนุก ดังนี้

3.3.1.1 ในกรณีการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ และเพื่อนหญิงที่รักสนุก พบว่า ร้อยละ 48.59 มีการเปลี่ยนแปลงแบบแผนพฤติกรรมทางเพศ แต่อย่างไรก็ตาม ในจำนวนนี้มีแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เลวลง นั่นคือ จะมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 1.41 และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมากกว่าครึ่ง

3.3.1.2 ในกรณีการใช้ถุงยางอนามัยกับหญิงบริการและเพื่อนหญิงที่รักสนุก จากการศึกษา พบว่า วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลง โดยที่ใช้ถุงยางอนามัย เพิ่มขึ้น ร้อยละ 51.82 ในขณะที่เหลืออีกร้อยละ 41.18 ยังคงไม่มีการเปลี่ยนแปลงโดยที่ใช้ถุงยาง

อนามัย

3.3.1.3 ในกรณีการร่วมเพศทางปาก จากการศึกษา พบว่า วัยรุ่นที่ใช้ปากร่วมเพศยังคงไม่มีการเปลี่ยนแปลงแบบแผนพฤติกรรมทางเพศของตน ถึงร้อยละ 47.06

3.3.1.4 ในกรณีการร่วมเพศทางทวารหนัก จากการศึกษา พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมถึงร้อยละ 57.14 และยังคงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางเลวลงกว่าเดิม กล่าวคือ มีการร่วมเพศทางทวารหนักมากขึ้น ถึงร้อยละ 14.28

3.3.2 การรับรู้ความรุนแรงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงแบบแผนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ที่ไม่เคยไปเที่ยวหญิงบริการ ดังนี้

จากการศึกษาพบว่า การรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์ มีผลต่อแบบแผนพฤติกรรมทางเพศในแง่ดี กล่าวคือ วัยรุ่นส่วนใหญ่จะไม่ไปเที่ยวหญิงบริการเลย และถ้าไปก็จะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง

3.4 ความเชื่อในการควบคุมสุขภาพของตนเอง วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความเชื่อในการควบคุมสุขภาพในระดับค่อนข้างสูง

3.5 การรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์ วัยรุ่นส่วนใหญ่มีการรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์ค่อนข้างสูง

3.6 การรับรู้ผลดี ที่ได้จากการมีพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ วัยรุ่นมีการรับรู้ผลดีที่ได้จาก การมีพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ค่อนข้างสูง

3.7 แรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพ วัยรุ่นมีแรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพค่อนข้างสูง

3.8 การชี้แนะการกระทำ วัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับการชี้แนะค่อนข้างต่ำ

3.9 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ในระดับ

ปานกลาง

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ ๗ ระดับนัยสำคัญ ๐.๐5 ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ๑ ตัวแปร ซึ่งประกอบด้วย อายุ รายได้ การรับรู้ความเสี่ยงต่อโรคเอดส์ การรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์ การรับรู้ผลดีจากการป้องกันโรคเอดส์ แรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพ การชี้แนะการกระทำ ความเชื่อในการควบคุมสุขภาพของตนเอง และความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ กับตัวแปรตามซึ่งมี 4 มิติ ได้แก่ การไปเที่ยวหญิงบริการ การใช้ถุงยางอนามัยกับหญิงบริการ การร่วมเพศทางปากและการร่วมเพศทางทวารหนัก

ผลจากการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่า มีเพียงตัวแปร อายุและรายได้ เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม กล่าวคือ

อายุ มีนัยสำคัญทางสถิติ กับการไปเที่ยวหญิงบริการ โดยมี Gramer 's V = ๐.21227

อายุ มีนัยสำคัญทางสถิติ กับการใช้ถุงยางอนามัยกับหญิงบริการ Cramer 's V = ๐.26391 ส่วนตัวแปร เงินที่ได้เป็นค่าใช้จ่ายต่อเดือน มีนัยสำคัญทางสถิติ กับการร่วมเพศทางปาก

อย่างไรก็ตาม ในการทดสอบความสัมพันธ์ครั้งนี้ มีตัวแปรอิสระบางตัว คือตัวแปรการชี้แนะการกระทำ และความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ไม่สามารถทำการทดสอบกับตัวแปรตามได้ทั้งนี้เนื่องจาก การเกาะกลุ่มของข้อมูลมีสูง ทั้งนี้เพราะว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีการร่วมเพศทางทวารหนักมีน้อยมาก

อย่างไรก็ตาม จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความเชื่อกับสุขภาพกับพฤติกรรมการป้องกันสุขภาพ ไม่พบความสัมพันธ์ ผู้ศึกษาจึงได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติมเพื่อที่จะให้เห็นแง่มุมที่กว้างขึ้น ผู้ศึกษาจึงได้นำตัวแปรที่คาดว่า น่าจะเกี่ยวข้องเข้ามาศึกษาด้วย โดยที่ผู้ศึกษาได้นำตัวแปรเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศ และการใช้ถุงยางอนามัยเข้ามาศึกษาด้วยทั้งนี้ เพื่อที่จะได้ดูลักษณะกว้าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง ว่าเมื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศมีเพิ่มขึ้น

กล่าวคือ ไม่เฉพาะหญิงบริการ ผลการทดสอบจะมีลักษณะอย่างไร

ผลจากการวิเคราะห์เพิ่มเติม พบว่า รายได้มีนัยสำคัญทางสถิติ กับการใช้ถุงยางอนามัย แรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสัมพันธ์ทางเพศ

นอกจากนี้ผู้ศึกษายังได้เพิ่มตัวแปรทางด้าน การยอมรับความสัมพันธ์ทางเพศเข้ามาอีกด้วย ทั้งนี้เพราะว่าผู้ศึกษามีความคิดว่า ถ้าวัยรุ่นมีการยอมรับความสัมพันธ์ทางเพศในระดับสูง โอกาสที่เขาจะมีความสัมพันธ์ทางเพศจะสูงด้วย จากการศึกษาพบว่า การยอมรับความสัมพันธ์ทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสัมพันธ์ทางเพศ

ข้อคิดที่ได้จากการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ถึงแม้ว่าตัวแปรส่วนใหญ่ที่นำมาใช้ศึกษาจะไม่พบความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการป้องกันสุขภาพก็ตาม ยกเว้นตัวแปรทางด้านประชากรที่เกี่ยวกับอายุและรายได้ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างไรก็ตาม ถ้าหากเปรียบเทียบค่าร้อยละก็จะพบว่า ตัวแปรบางตัวมีความแตกต่างกันบาง และจากการวิเคราะห์เพิ่มเติมจากสมมติฐานในบางตัวแปร เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพและความสัมพันธ์ทางเพศปรากฏว่าพบความสัมพันธ์กันในลักษณะที่ว่า ถ้าวัยรุ่นที่มีแรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพสูงมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่าวัยรุ่นที่มีแรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพต่ำ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากว่า วัยรุ่นที่แรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพสูงมีการป้องกันสุขภาพมากกว่า วัยรุ่นที่มีแรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพต่ำ นั่นก็คือว่าวัยรุ่นที่มีแรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพสูงอาจจะไม่กล้าไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ ซึ่งวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการด้วย วัยรุ่นที่มีแรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพสูงจึงไม่กล้าไปมีเพศสัมพันธ์ เพราะกลัวติดเชื้อโรคจากการมีเพศสัมพันธ์ก็ได้ ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับพฤติกรรมทางเพศ ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายถึงว่าวัยรุ่นที่มีการยอมรับ ความสัมพันธ์ทางเพศสูง จะมีความสัมพันธ์ทางเพศมากกว่าวัยรุ่นที่มีการยอมรับความสัมพันธ์ทางเพศต่ำ เหตุผลที่วัยรุ่นในปัจจุบันมีการยอมรับความสัมพันธ์ทางเพศสูงขึ้น อาจเนื่องมาจากวัยรุ่นได้รับเอาวัฒนธรรมของชาติตะวันตกเข้ามา นอกจากนี้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่น่าสนใจ มีดังนี้

1. การมีเพศสัมพันธ์ จะพบว่า วัยรุ่นกลุ่มนี้มีเพศสัมพันธ์มากกว่าครึ่งหนึ่ง และส่วนใหญ่วัยรุ่นกลุ่มนี้จะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการด้วย ซึ่งการเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีจะมีโอกาสสูงมาก ทั้งนี้เพราะว่า วัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นหญิงบริการนั้นมีเพียงร้อยละ 66 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัย ในขณะที่เหลืออีกร้อยละ 34 ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย กลุ่มนี้เองเป็นกลุ่มที่ควรจะมีการรณรงค์ให้มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ทั้งนี้เพราะว่า วัยรุ่นกลุ่มนี้ นอกจากจะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการแล้วยังไปมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกและ เพื่อนหญิงที่รักสนุอีกด้วย

2. จากการศึกษา พบว่า วัยรุ่นจะมีลักษณะการไปเที่ยวกันเป็นกลุ่ม กล่าวคือ วัยรุ่นจะไปกับเพื่อนด้วย คือเพื่อนมักจะชวนไป การรณรงค์ในการป้องกันโรคเอดส์ในกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มนี้ ควรจะใช้การรณรงค์ในลักษณะของกลุ่มมากกว่าจะเน้นเฉพาะบุคคล ทั้งนี้จะสังเกตได้ว่า วัยรุ่นที่ไปเที่ยวหญิงบริการเพียงคนเดียวมีจำนวนน้อยมาก

3. สถานที่ที่วัยรุ่นจะไปรับบริการนั้นส่วนใหญ่จะพบว่า ซ่องโสเภณีเป็นแหล่งที่วัยรุ่นใช้บริการมากที่สุด โอกาสติดโรคจากหญิงบริการเหล่านี้จึงค่อนข้างสูงกว่าการใช้บริการจากแหล่งอื่น ๆ และลักษณะของการไปใช้บริการ ก็พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่มักจะเปลี่ยนสถานที่ที่เข้าไปเรื่อย ๆ โอกาสที่วัยรุ่นจะติดเชื้อจากบุคคลที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ดังกล่าว จึงค่อนข้างสูงกว่าวัยรุ่นที่เที่ยวประจำสถานที่ทั้งนี้ เพราะว่าการที่วัยรุ่นเปลี่ยนสถานที่ไปเรื่อย ๆ โอกาสที่จะไปมีเพศสัมพันธ์กับคนที่มิเชื่อเอชไอวีอยู่จะเป็นไปได้สูง ส่วนวัยรุ่นที่เที่ยวประจำสถานที่ที่มีโอกาสเสี่ยงน้อยกว่า เพราะว่าถ้าเขาประจำของเขาไม่เป็นโรคโอกาสที่จะติดเชื้อก็น้อยลง การเที่ยวประจำสถานที่จึงมีโอกาเสี่ยงได้น้อย

4. จากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศ โดยเฉลี่ยวัยรุ่นที่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศ 5 คน จะเป็นกามโรคประมาณ 1 คน อย่างไรก็ตาม ถ้าวัยรุ่นกลุ่มนี้เคยเป็นกามโรคบ่อยเท่าใด โอกาสที่เขาจะได้รับเชื้อเอชไอวีก็จะสูงตาม

5. จากการศึกษาพบว่า โดยเฉลี่ยวัยรุ่นที่เที่ยวหญิงบริการ 5 คน จะใช้ปากในการร่วมเพศกับหญิงบริการ ประมาณ 1 คน โอกาสที่วัยรุ่นกลุ่มนี้เสี่ยงต่อการติดเชื้อก็สูงอีกเช่นกัน ส่วนวัยรุ่นที่ใช้ทวารหนักในการร่วมเพศมีเพียงร้อยละ 43 เท่านั้น อย่างไรก็ตามพฤติกรรมทั้ง 2 แบบคือ การร่วมเพศทางปาก และทางทวารหนักจะทำให้บุคคลที่กระทำพฤติกรรมดัง

กล่าวว่ามีโอกาสติดเชื้อโรคได้ง่ายกว่าการร่วมเพศแบบปกติ

6. จากข้อมูลจะพบว่า แนวนอนที่วัยรุ่นจะมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกมีอัตราสูงถึงร้อยละ 35.98 จากข้อมูลจะสังเกตได้ว่า ในปัจจุบันแนวนอนที่วัยรุ่นผู้หญิงยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานจะมีแนวนอนที่ค่อนข้างสูง ทั้งนี้อาจจะ เป็นเพราะว่าวัยรุ่นในปัจจุบันได้รับอิทธิพลมาจากต่างประเทศมากขึ้น ค่านิยมเดิมที่ว่าผู้หญิงจะต้องรักษาความบริสุทธิ์ที่กำลังจะเปลี่ยนไป

7. จากการวิจัยพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่จะมีแบบแผนพฤติกรรมทางเพศโดยการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาก็คือ การมีพฤติกรรมทางเพศแบบทางช่องคลอด ทั้งนี้เพราะว่า วัยรุ่นไม่ใช่เด็กที่ขาดความรู้ แต่วัยรุ่นยังอยู่ในวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียน การที่จะมีแบบแผนพฤติกรรมในการมีเพศสัมพันธ์จึงเป็นไปได้น้อย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน การเปลี่ยนแปลงทางเพศก็เป็นสิ่งหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน นอกจากนี้ วัยรุ่นยังเป็นวันที่มีความอยากรู้อยากเห็น เป็นวัยที่ต้องการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กับชีวิต โดยเฉพาะประสบการณ์ทางเพศตรงข้าม (อุบลรัตน์ เฝิงสถิตย์, 2524 : 1) ดังนั้น ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศควรที่จะได้มีการเรียนการสอนในเรื่องที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ ในหลักสูตรที่เกี่ยวกับเพศศึกษานั้น ควรที่จะสอดแทรกประเด็นเกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ของวัยรุ่นเข้าไปด้วย ทั้งนี้เพราะว่าอาจจะลดการไปเที่ยวหญิงบริการหรือลดการมีเพศสัมพันธ์ลงไปบ้าง

8. มีข้อที่น่าสังเกตอยู่อย่างหนึ่งคือว่า คู่เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็นหญิงบริการ รองลงมา คือ เพื่อนหญิงที่รักสนุก เพื่อนหญิงที่รักสนุกเป็นบุคคลอื่นกลุ่มหนึ่งที่ผู้ศึกษาคิดว่าอาจจะ เป็นแหล่งที่แพร่เชื้อเอดส์ได้ดีทีเดียว ทั้งนี้เพราะว่าส่วนใหญ่ เพื่อนหญิงที่รักสนุกก็อาจจะ มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ด้วย โอกาสที่เพื่อนหญิงที่รักสนุกติดเชื้อมาและมาแพร่ให้แก่วัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยนั้น ก็คงจะสูงพอ ๆ กับหญิงบริการ ทั้งนี้เพราะว่าเกิดความเข้าใจผิดว่า เพื่อนหญิงที่รักสนุกไม่ใช่หญิงบริการ โอกาสที่จะติดเชื้อกับบุคคลดังกล่าว จึงไม่มีหรือถ้ามีก็น้อยมาก

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาวิจัยในเรื่องนี้มีน้อยมาก ผลการศึกษาครั้งนี้จึงจำกัดอยู่ในระดับพรรณนาเบื้องต้นเท่านั้น
2. เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นวิทยาลัยของรัฐบาล ดังนั้นผลสรุปของการวิจัยครั้งนี้จึงไม่อาจกระจายไปสู่ประชากรอื่น ๆ ได้ การวิจัยในครั้งต่อไปควรจะนำไปทดสอบกับประชากรกลุ่มอื่น เช่น นักศึกษามหาวิทยาลัย หรือนักเรียนสายวิชาชีพที่เป็นโรงเรียนของเอกชน เพราะวัยรุ่นกลุ่มนี้อาจจะมีอิสระกว่าโรงเรียนรัฐบาล เพื่อที่จะได้กระจายไปสู่ประชากรในขอบเขตที่กว้างขวางขึ้น
3. ในประเด็นเกี่ยวกับทฤษฎี เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้พบความสัมพันธ์น้อยในการศึกษาครั้งต่อไป ควรนำตัวแปรอื่น ๆ เข้ามาศึกษาด้วย โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ Social setting ที่อาจจะมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ
4. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ให้มียุขานมากกว่านี้ ทั้งนี้เพื่อที่จะไม่มีปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดของค่า X^2 และเพื่อที่จะได้นำไปทดสอบหาความสัมพันธ์ในเรื่องพฤติกรรมทางเพศในประเด็นที่กว้างขวางได้มากขึ้น
5. ข้อคำถามควรจะได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้มีความรัดกุมกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะควรจะถามเกี่ยวกับเหตุผลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยด้วย
6. เนื่องจากคำถามที่ใช้วัดความสัมพันธ์ทางเพศมีช่วงระยะนานเป็นปี จึงอาจเป็นไปได้ว่า ผู้ตอบไม่สามารถจดจำได้หมด